

Arrest

nr. 282 734 van 9 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.J. P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Koerdische etnie en Yezidische religie. U bent geboren op (...) en afkomstig uit Tbilisi. U verklaarde dat u in Georgië vervolgd werd wegens uw etniciteit en religie. Zo zou u in de jaren '90 enkele jaren onterecht in de gevangenis geplaatst zijn wegens valse beschuldigingen van moord en drugshandel. Tijdens uw detentie doorstond u folteringen en onmenselijke behandelingen. In 1994 of 1996 reisde u naar Nederland waar u internationale bescherming verzocht. Uw verzoek werd afgewezen en in 2002 werd u gepatrieerd naar Georgië. Uw toenmalige echtgenote en dochter bleven wel in Nederland wonen. Tijdens uw daaropvolgende verblijf in Georgië werd u gediscrimineerd wegens

uw Koerdische etniciteit. In 2010 werd uw auto in brand gestoken, naar uw vermoeden door een persoon die u financieel afperste. Datzelfde jaar reisde u naar Oekraïne, Odessa, waar u enkele jaren woonde. Wegens de algemene situatie in Oekraïne keerde u in 2014 voor twee weken terug naar Georgië. Gedurende deze twee weken ondervond u er geen problemen en nam u deel aan een politieke manifestatie. In april 2014 verliet u Georgië opnieuw en reisde u naar België. Op 13 juni 2014 diende u er (met de familienaam van uw moeder) uw eerste verzoek tot internationale bescherming in. Op 1 oktober 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw verzoek tot internationale bescherming. Op 10 maart 2015 bevestigde de RvV deze beslissing.

In mei 2015 keerde u terug naar uw land van herkomst, waar u vervolgens ongeveer twee jaar verbleef alvorens terug naar België te reizen. Tijdens deze laatste periode in Georgië werd u twee weken gedetineerd wegens diefstal van een portefeuille. In november 2016 bood u zich aan op de Vreemdelingendienst Luik in het kader van een aanvraag tot gezinshereniging, met een ongeldig identiteitsdocument. Wegens gebrek aan medewerking uwentwege werd uw aanvraag geweigerd en werd u op 16 november 2016 een inreisverbod van vier jaar betekend. Op 12 december 2017 diende u uw tweede verzoek tot internationale bescherming in bij DVZ, deze keer met de familienaam van uw vader. Ter staving van dit verzoek haalde u de feiten aan die u bij uw eerste verzoek had uiteengezet en verwees u met name naar de brandstichting aan uw auto. U stelde dat u wegens uw Koerdisch-Yezidische origine gediscrimineerd werd en slachtoffer was van fysieke en psychologische intimidatie. U lijdt ook aan hepatitis C en verzocht tevens om medische redenen internationale bescherming. U verklaarde dat de documenten die u uit Georgië had meegebracht ter staving van uw relaas, in het station van Brussel-Noord gestolen waren. Op 15 januari 2018 nam het CGVS een beslissing tot niet-inoverwegingname van uw tweede verzoek. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de RvV.

Op 13 januari 2018 en op 26 mei 2018 werd u door de Belgische politie gearresteerd wegens diefstal. Onder bijlage 13septies werd u vervolgens overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Vottem met het oog op uw repatriëring naar Georgië. Op 29 mei 2018 diende u uw derde verzoek om internationale bescherming in bij DVZ. Ter staving van dit verzoek haalt u dezelfde feiten als voorheen aan. U vreest met name vervolging wegens uw Koerdisch-Yezidische origine. U stelt dat Georgië geen veilige rechtsstaat is en dat u er geen overheidsbescherming kan verkrijgen. U legde geen documenten neer aangezien deze reeds gestolen waren in het station van Brussel-Noord. Op 20/06/2018 verklaarde het CGVS uw volgend verzoek niet ontvankelijk. U tekende hiertegen geen beroep aan bij de DVZ.

Op 26/02/2022 werd u gecontroleerd op de luchthaven van Zaventem bij aankomst met een vlucht uit Turkije. Er werd hierna door de Belgische autoriteiten vastgesteld dat er een bevel tot gevangenneming van toepassing was op u o.b.v. een vonnis van de Nederlandstalige rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel. De volgende dag werd u overgebracht naar een gevangenis naar aanleiding van een veroordeling voor gewone diefstal. Op 02/05/2022 gaf de DVZ u een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 septies). De DVZ zette de nodige stappen om u te verwijderen van het Belgische grondgebied en u werd overgebracht naar een gesloten centrum. Er werd u ook meegedeeld dat u op 04/05/2022 zou worden gerepatriëerd naar Georgië. De repatriëring werd de volgende dag geannuleerd toen u de DVZ liet weten dat u weigerde vrijwillig te vertrekken. U diende op 12/05/2022 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich als "een slachtoffer" beschouwt in uw land van herkomst. U verwijst naar de vorige problemen die u kende als ook naar nieuwe problemen, m.n. de schending van de mensenrechten die nu nog actueler en duidelijker zijn. U was sinds 2019 een activist binnen de politieke partij "Lelo voor Georgië" en werd omwille hiervan meermaals verhinderd. U was toezichter tijdens de parlementaire- en presidentsverkiezingen. U was getuige van meerdere onrechtvaardige handelingen. U haalt verder aan dat uw land geen regering heeft, dat de regering van de bourgeoisie en demagogie is, en dat het een gewelddadig regime is in analogie van het Russische regime. U was er slachtoffer van onrechtvaardigheid. Voorts heeft u niemand meer in uw land van herkomst en had u er geen eigen onderdak. Omwille van uw veelvuldige migratie tussen 2000 en 2022 is uw psychologische toestand aanzienlijk aangetast. U vreest bij terugkeer voor onderdrukking en marteling. U kan ook niet uitsluiten dat een huurmoordenaar u niet vermoord. U bent in het bezit van uw internationaal paspoort, een vliegtuigticket van Istanbul naar Brussel, vier antwoorden van de gemeentelijke dienst 'Gezondheid en Sociale Bijstand' van Tbilisi, en twee Belgische medische documenten. U was nog in het bezit van andere documenten maar u bent deze kwijt. U had een aktentas waarin zich alle documenten bevonden maar deze tas is u bestolen geweest in een treinstation in Brussel. U heeft deze diefstal aangegeven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U maakt weliswaar gewag (Schriftelijke Verklaring MVIB pt. 5.1) dat uw psychologische toestand aanzienlijk is aangetast omwille van uw veelvuldige migratie tussen 2000 en 2022, maar u concretiseert op geen enkele wijze de problemen die u ondervindt noch wordt uitgelegd in welke mate deze zich voordoen. U legt hieromtrent ook geen enkel objectief bewijs van voor.

De loutere vermelding hiervan is op zich onvoldoende om te besluiten dat u onvoldoende in staat zou zijn om op gedegen wijzen uw vierde verzoek te verduidelijken en niet in staat zou zijn geweest uw nieuwe elementen kenbaar te maken.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek (zie Schriftelijke Verklaring MVIB pt. 1.2) deels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast. In het kader van uw tweede en derde verzoek oordeelde het CGVS telkens dat u geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. U verwijst in het kader van uw huidig verzoek naar uw vorige problemen, zonder meer. U brengt dan ook geen gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van de vorige aanvragen, zodat deze gehandhaafd blijven. Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.

Aangezien aldus blijkt dat u gelogen heeft over de feiten waarop uw vorige verzoeken waren gebaseerd, stelt het CGVS vast dat u getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden met betrekking tot de redenen voor uw vrees. Hoewel het gegeven dat u leugenachtige verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, wat bijkomende eisen met zich meebrengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige verzoeken, m.n. u was bij terugkeer in Georgië sinds 2019 een activist voor de politieke partij "Lelo voor Georgië" en werd hierdoor gevisieerd door het huidige regime, moet echter worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Uit uw verklaringen blijkt (Schriftelijke Verklaring MVIB pt. 2) dat u sinds 2019 een activist was binnen de politieke partij "Lelo voor Georgië" en omwille hiervan meermaals werd verhinderd, dat u toezichter was tijdens de parlementaire- en presidentsverkiezingen en getuige was van meerdere onrechtvaardige handelingen, en dat u een slachtoffer bent van onrechtvaardigheid. Er dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt van uw beweerdde politieke activiteiten noch van uw beweerdde problemen en de onrechtvaardigheden waarvan u getuige was. Redelijkerwijze kan echter worden verwacht dat indien u werkelijk in die mate politiek actief zou zijn geweest u hiervan vele bewijsstukken zou kunnen voorleggen, quod non in casu, hetgeen dan ook reeds de geloofwaardigheid van uw relaas

ondermijnt. U verklaart hieromtrent (Schriftelijke Verklaring MVIB dd. 12/05/2022 pt. 2.6) dat u geen bewijsstukken mee heeft, zonder meer. Later geeft u echter te kennen dat u nog in het bezit was van andere documenten maar u deze kwijt bent. U had een aktentas waarin zich alle documenten bevonden maar deze tas is u bestolen geweest in een treinstation in Brussel. U heeft deze diefstal aangegeven. (zie mail dd. 16/05/2022 die zich bevindt in uw administratief dossier). Het is bijgevolg merkwaardig dat u hiervan eerder in uw schriftelijke verklaringen opgesteld op 12/05/2022 geen melding van maakte. U legt ook geen bewijs van deze diefstal voor, hetgeen redelijkerwijze mag verwacht worden aangezien u stelt dat u hiervan aangifte heeft gedaan. Meer nog, het is ook onmogelijk dat u documenten m.b.t. uw huidig verzoek zou hebben kwijtgespeeld in een Brussels treinstation, aangezien u bij aankomst in Zaventem van een vlucht uit Turkije onmiddellijk werd aangehouden en sindsdien eerst in een gevangenis verbleef en later in een gesloten centrum. De vaststelling dat u geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen m.b.t. uw huidig verzoek én u hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondermijnt dan ook reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het relaas dat u nu aanbrengt.

Uit uw verklaring blijkt (Schriftelijke Verklaring MVIB pt. 2.3) dat u sinds 2019, toen u was teruggekeerd naar Georgië, een activist was binnen de politieke partij "Lelo voor Georgië", en dat u toen o.a. toezichter was tijdens de parlementaire- en presidentsverkiezingen en getuige was van meerdere onrechtvaardige handelingen. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de laatste presidentsverkiezingen in Georgië doorgingen in oktober-november 2018, en het aldus onmogelijk is dat u toen een toezichter was tijdens het verloop van deze verkiezingen. Meer nog, uit deze informatie blijkt ook dat "Lelo voor Georgië" pas eind 2019 werd opgericht en dit met het vooruitzicht om deel te nemen aan de parlementaire verkiezingen in 2020. Het is aldus wederom onmogelijk dat u als activist binnen de "Lelo voor Georgië" partij als toezichter tijdens deze presidentsverkiezingen die doorgingen eind 2018 zou zijn opgetreden. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw beweerdde politieke engagement en aldus ook de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen ten gevolge hiervan.

Uit uw verklaringen blijkt voorts (Schriftelijke Verklaring MVIB pt. 4.2) dat u in Georgië geen onderdak had en u er niemand meer heeft. Uit de vier antwoorden van de gemeentelijke dienst 'Gezondheid en Sociale Bijstand' van Tbilisi blijkt dat deze bevoegde dienst uw verzoek over registratie als dakloze en de toekenning van huisvesting in behandeling heeft, dat de informatie over uw financiële en eigendomsgegevens worden onderzocht hetgeen een bepaalde periode tijd vereist, en dat het niet tot hun bevoegdheid hoort om u een huisvesting als eigendom toe te kennen. Uit hun laatste antwoord wordt u medegedeeld dat u op de 13de plaats van de lijst staat. U haalt in uw asielrelaas hieromtrent geen feiten aan die getuigen van een vervolging omwille van uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat u zou behoren tot een bepaalde sociale groep. De door u aangehaalde problemen zijn van sociaal-economische aard en ressorteren aldus niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte dient vastgesteld te worden dat u uw vierde verzoek laattijdig heeft ingediend. Op 26/02/2022 kwam u immers per vliegtuig in België aan en werd er door de Belgische autoriteiten vastgesteld dat een bevel tot gevangenneming van toepassing was op u waarna u werd overgebracht naar een gevangenis. Op 02/05/2022 gaf de DVZ u een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. De DVZ zette de nodige stappen om u te verwijderen van het Belgische grondgebied en u werd overgebracht naar een gesloten centrum. Er werd u ook meegedeeld dat u op 04/05/2022 zou worden gerepatriëerd naar Georgië. De repatriëring werd de volgende dag geannuleerd toen u de DVZ liet weten dat u weigerde vrijwillig te vertrekken. Pas op 12/05/2022, i.e. meer dan twee maanden na uw aankomst in België, diende u uw volgend verzoek om internationale bescherming in. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij in het gastland zo snel mogelijk een verzoek zou indienen om deze bescherming te verkrijgen, en dit zeker van een ervaringsdeskundige als u, het betreft immers reeds uw vierde verzoek. Indien u daadwerkelijk bij een eventuele terugkeer naar Georgië een ernstige vrees zou hebben, kan verwacht worden dat u met bekwame spoed een volgend verzoek indient en klaarheid brengt over uw vluchtmotieven. De vaststelling dat u pas na meer dan 2 maanden een verzoek heeft ingediend, duidt erop dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Uw handelswijze - het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u uw vierde verzoek indiende - valt evenmin te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in uw land van herkomst en een dringende nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt finaal de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De overige door u aangebrachte documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw internationaal paspoort, uw vliegtuigticket van Istanbul naar Brussel, en een Belgisch medisch document dd. 01/06/2022 waaruit blijkt dat u leverproblemen heeft, bevatten persoonlijke informatie die niet worden betwist maar geen andere daglicht kunnen werpen op bovenstaande vaststellingen. Het Belgische medisch document dd. 30/05/2022 maakt melding dat er volgens u geen enkel onderzoek in Georgië werd gedaan naar uw medische problemen. Er moet opgemerkt worden dat u in uw schriftelijke verklaringen geen melding maakte van enige medische problemen noch dat u hiervoor geen behandeling zou hebben gekregen in Georgië. Ook tijdens uw interview met de DVZ toen u in de gevangenis zat (zie DID/NOTA dd. 02/05/2022) liet u geen medische problematiek noteren. Er dient bijgevolg te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat omwille van de door u ingeroepen medische redenen. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van "de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen", van "de artikelen 48/3 (vluchtelingenstatus) en 48/4 (subsidiäre bescherming) iuncto 48/5 §§ 2 en 3 (effectieve, voortdurende en systematische bescherming - intern vluchtalternatief) en 57/6/2 (volgend verzoek - nieuwe elementen - non-refoulementsclausule) van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 3 (verbod van foltering) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd" en van "de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht".

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2 en 3 EVRM worden geschonden, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) of voor de subsidiäre

bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2022 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.4. Waar verzoekende partij opwerpt dat verwerende partij geen gebruik kon maken van de versnelde procedure in de zin van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet omdat zij niet binnen de verkorte termijn van 15 werkdagen het individueel onderzoek en de beoordeling voerde alsook de bestreden beslissing nam, en in dit verband als bijlage bij haar verzoekschrift het Verslag aan de koning betreffende het Koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 7), wijst de Raad erop dat de door artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalde beslissingstermijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Voorts dient te worden opgemerkt dat in tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in het verzoekschrift poneert, de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen het CGVS niet belet een versnelde procedure voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming toe te passen. Het overschrijden van de behandelingstermijn van vijftien werkdagen heeft als enige gevolg dat de beroepstermijn bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in geval van een negatieve beslissing, niet zal worden verkort omdat het CGVS een versnelde procedure toepast (*Parl. St. Kamer 2016-2017, DOC 54, nr. 2548/001, p. 110-116*). De argumentatie van verzoekende partij wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

2.2.5. Verder dient door de Raad te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen ander licht werpt op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit bijzondere procedurele noden in haar hoofde kunnen worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht het volgende opgemerkt: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

U maakt weliswaar gewag (Schriftelijke Verklaring MVIB pt. 5.1) dat uw psychologische toestand aanzienlijk is aangetast omwille van uw veelvuldige migratie tussen 2000 en 2022, maar u concretiseert op geen enkele wijze de problemen die u ondervindt noch wordt uitgelegd in welke mate deze zich voordoen. U legt hieromtrent ook geen enkel objectief bewijs van voor.

De loutere vermelding hiervan is op zich onvoldoende om te besluiten dat u onvoldoende in staat zou zijn om op gedegen wijzen uw vierde verzoek te verduidelijken en niet in staat zou zijn geweest uw nieuwe elementen kenbaar te maken.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.”

In haar verweer verwijst verzoekende partij weliswaar naar haar medische problemen waaromtrent zij als bijlage bij haar verzoekschrift tevens verschillende medische stukken voegt (bijlagen 3-5), doch de Raad stelt vast dat nergens uit deze stukken blijkt dat verzoekende partij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen en/of op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming.

2.2.6. Waar verzoekende partij het onzorgvuldig acht dat verwerende partij haar beslissing louter baseert op haar schriftelijke verklaring zonder dat een gehoor plaatsvond, temeer nu zij reeds sedert 3 mei 2022 werd vastgehouden (zie bijlage 6 van het verzoekschrift, “*(b)eslissing tot vasthouding van 3 mei 2022*”), wijst de Raad er evenwel op dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. In de vragenlijst die verzoekende partij schriftelijk diende in te vullen naar aanleiding van haar huidig volgend verzoek werd aan verzoekende partij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op basis van haar schriftelijke antwoorden na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoekende partij voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Tevens werd verzoekende partij er uitdrukkelijk op gewezen dat het essentieel is om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds in deze schriftelijke verklaring aan te brengen (zie administratief dossier, stuk 5, map DVZ, schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag d.d. 12 mei 2022). Verzoekende partij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van deze schriftelijke verklaringen. Uit deze vragenlijst blijkt verder dat verzoekende partij in de gelegenheid gesteld werd nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Zo werd haar onder meer uitgebreid de kans gegeven om de redenen van haar huidig volgend verzoek te verduidelijken (zie vragen 1 en 2 van de schriftelijke verklaring). Aangezien verzoekende partij deze in het Georgisch opgestelde vragenlijst zelf invulde, en uit niets blijkt dat hierbij een tijdslimiet werd opgelegd, beschikte verzoekende partij over de vrijheid om bepaalde elementen al dan niet aan te halen en te verduidelijken. Deze schriftelijke verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partij in haar schriftelijke verklaring werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partij wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

2.2.7. De Raad wijst er vervolgens op dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 13 juni 2014 door verwerende partij op 1 oktober 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Er werd geoordeeld dat de geloofwaardigheid van haar relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door haar aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 140 697 van 10 maart 2015, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Inzake het tweede verzoek van verzoekende partij van 12 december 2017 werd door verwerende partij op 15 januari 2018 een beslissing tot niet-inoverwegingname genomen. Het derde verzoek van verzoekende partij van 29 mei 2018 werd door verwerende partij op 20 juni 2018 niet ontvankelijk verklaard. Er werd telkens geoordeeld dat geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Verzoekende partij diende geen beroep in tegen deze beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft

uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.8. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige verzoeken.

Verzoekende partij haalt daarnaast aan dat zij sinds 2019 een activist was binnen de politieke partij 'Lelo voor Georgië' en dat zij omwille van haar activisme meermaals verhinderd werd. Zij stelt toezichter te zijn geweest tijdens de parlementaire- en presidentsverkiezingen, waarbij zij getuige was van meerdere onrechtvaardige handelingen. Ook voert zij aan dat haar land geen regering heeft, dat het de regering van de bourgeoisie en demagogie is en dat het een gewelddadig regime is in analogie van het Russische regime. Zij geeft aan er slachtoffer te zijn geweest van onrechtvaardigheid (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 2).

Voorts merkt zij op niemand meer te hebben in haar land van herkomst en er geen eigen onderdak te hebben. Ook wijst zij erop dat haar psychologische toestand aanzienlijk is aangetast omwille van haar veelvuldige migratie tussen 2000 en 2022 (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vragen 4.2. en 5.1.).

Bij terugkeer naar Georgië vreest zij voor onderdrukking en marteling en kan zij niet uitsluiten dat een huurmoordenaar haar niet vermoordt (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 5.1.).

Ter staving van haar verzoek brengt zij haar internationaal paspoort, een vliegtuigticket van Istanbul naar Brussel, vier antwoorden van de gemeentelijke dienst 'Gezondheid en Sociale Bijstand' van Tbilisi en twee Belgische medische documenten aan (administratief dossier, stuk 5, map DVZ, zie bijlagen bij e-mail d.d. 16 mei 2022; administratief dossier, stuk 6, map documenten).

2.2.9. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers wordt op uitgebreide wijze vastgesteld dat (A) verzoekende partij wat betreft haar problemen die reeds werden aangehaald tijdens haar vorige verzoeken louter opnieuw verwijst naar deze problemen, zonder meer, en geen gegevens of elementen aanbrengt die een ander licht werpen op de uitkomst van de vorige verzoeken, waarin geoordeeld werd dat de geloofwaardigheid van haar relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door haar aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd; (B) haar verklaringen met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met haar vorige verzoeken, m. n. haar bewering dat zij bij terugkeer in Georgië sinds 2019 een activist was voor de politieke partij 'Lelo voor Georgië' en hierdoor geïsoleerd werd door het huidige regime, niet overtuigen, nu (i) zij geen enkel begin van bewijs voorlegt van haar beweerdde politieke activiteiten noch van haar beweerdde problemen en de onrechtvaardigheden waarvan zij getuige was en zij hieromtrent bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt, en (ii) uit de beschikbare informatie blijkt dat de laatste presidentsverkiezingen in Georgië doorgingen in oktober-november 2018, waardoor het aldus onmogelijk is dat verzoekende partij, die verklaart dat zij sinds 2019 een activist was binnen de politieke partij 'Lelo voor Georgië' en toen o.a. toezichter was tijdens de parlementaire- en presidentsverkiezingen, toen een toezichter was tijdens het verloop van deze verkiezingen, temeer nu uit deze informatie tevens blijkt dat 'Lelo voor Georgië' pas eind 2019 werd opgericht en dit met het vooruitzicht om deel te nemen aan de parlementaire verkiezingen in 2020; (C) wat betreft haar verklaring dat zij in Georgië geen onderdak had en er niemand meer heeft, dit problemen betreffen die van louter sociaal-economische aard zijn en aldus niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, en die evenmin het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging zijn, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige

schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming; (D) zij haar vierde verzoek laattijdig heeft ingediend, hetgeen evenmin te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in haar land van herkomst en een dringende nood aan internationale bescherming in haar hoofde; (E) aangaande de door haar aangehaalde medische problemen, waaromtrent zij twee Belgische medische documenten bijbrengt, uit haar verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat haar betreft omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat en zij voor de beoordeling van deze medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de minister of zijn gemachtigde; en (F) en wat betreft de overige door haar aangebrachte documenten, deze slechts persoonlijke informatie bevatten die niet wordt betwist en geen ander daglicht kunnen werpen op voorgaande vaststellingen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht kunnen plaatsen.

2.2.10. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de in de bestreden beslissing gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. De Raad benadrukt dat het aan verzoekende partij toekomt desbetreffende motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij op voormelde wijze echter manifest in gebreke blijft.

2.2.11. In zoverre verzoekende partij bekritiseert dat de informatie waarop verwerende partij haar stelling steunt dat de laatste presidentsverkiezingen in Georgië doorgingen in oktober-november 2018 ontbreekt in het administratief dossier, stelt de Raad evenwel vast dat er zich in het administratief dossier wel degelijk informatie bevindt waaruit blijkt dat de presidentsverkiezingen in Georgië doorgingen in oktober-november 2018 (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie, deel 2). Door verzoekende partij wordt geen andersluidende informatie bijgebracht die aantoont dat deze informatie niet correct is, noch brengt zij informatie bij waaruit blijkt dat nadien nog presidentsverkiezingen plaatsvonden. Integendeel, in het door haar bijgebrachte uittreksel van de *“COI Focus”* betreffende *“Georgië. Algemene Situatie”* van 24 november 2020 (bijlage 10 van het verzoekschrift) wordt bevestigd dat in november 2018 de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden, waarbij bovendien opgemerkt wordt dat dit de laatste keer was dat de Georgiërs zelf hun president kozen en dat vanaf 2024 de president verkozen wordt door een college van 300 leden, bestaande uit parlementsleden en vertegenwoordigers van lokale en regionale entiteiten (zie pagina 7-8).

Verzoekende partij werpt dan ook geen ander licht op de motivering in de bestreden beslissing dat het onmogelijk is dat zij in het kader van het door haar beweerde activisme sinds 2019 binnen de politieke partij ‘Lelo voor Georgië’ toezichter zou zijn geweest tijdens de presidentsverkiezingen, zoals zij nochtans voorhiel in haar schriftelijke verklaringen.

2.2.12. Waar verzoekende partij verwijst naar algemene informatie over de parlementaire verkiezingen in 2019 en 2020 in Georgië (zie bijlagen 9 en 10 van het verzoekschrift) en betoogt dat de door haar ingeroepen problemen als toezichthouder voor de politieke partij ‘Lelo voor Georgië’ bij de parlementaire verkiezingen van 31 oktober en 21 november 2020 met deze informatie overeenstemmen en dus niet zomaar kunnen worden afgewezen, bemerkt de Raad evenwel dat het louter gegeven dat haar verklaringen over de parlementaire verkiezingen zouden overeenstemmen met de algemene informatie over deze verkiezingen geen enkele afbreuk doet aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, dewelke wel degelijk de geloofwaardigheid van het door haar beweerde activisme bij haar terugkeer naar Georgië ondergraven. De Raad bemerkt hierbij dat op de commissaris-generaal geenszins de verplichting rust om alle elementen in het voordeel, dan wel nadeel, van de verzoeker om internationale bescherming op te nemen in de motivering van de bestreden beslissing.

De Raad wijst er verder nog op dat deze algemene informatie over de parlementaire verkiezingen in 2019 en 2020 in Georgië op geen enkele wijze de betrokkenheid van verzoekende partij bij deze verkiezingen aantoont en derhalve niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of

reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke.

2.2.13. Wat betreft verder de opmerking van verzoekende partij dat *“Refworld dat allerlei relevante teksten in zaken asiel etc. als database verzamelt (...) geen recente informatie (heeft) over de nieuwe politieke partij Lelo”* en de desbetreffend als bijlage bij haar verzoekschrift gevoegde zoekopdracht naar de term ‘lelo’ in de databank van Refworld (bijlage 11 van het verzoekschrift), ziet de Raad niet in hoe het louter gegeven dat in de databank van Refworld geen informatie kan worden teruggevonden over de politieke partij Lelo van aard is afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekende partij toont hiermee immers geenszins aan dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert om te stellen dat ‘Lelo voor Georgië’ pas eind 2019 werd opgericht, en die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie, deel 1), niet correct is en dat verwerende partij ten onrechte concludeert dat het onmogelijk is dat zij als activist binnen de ‘Lelo voor Georgië’-partij als toezichter tijdens de presidentsverkiezingen die doorgingen eind 2018 zou zijn opgetreden.

2.2.14. Waar verzoekende partij meent dat het niet ernstig is dat haar verweten wordt geen documenten te hebben bijgebracht terwijl zij nochtans aangaf dat haar aktentas met documenten werd gestolen, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing reeds terecht wordt vastgesteld dat haar bewering dat zij nog een aktentas had met documenten doch dat deze werd gestolen iedere geloofwaardigheid mist. Meer bepaald motiveert verwerende partij hierover als volgt: *“Later geeft u echter te kennen dat u nog in het bezit was van andere documenten maar u deze kwijt bent. U had een aktentas waarin zich alle documenten bevonden maar deze tas is u bestolen geweest in een treinstation in Brussel. U heeft deze diefstal aangegeven. (zie mail dd. 16/05/2022 die zich bevindt in uw administratief dossier). Het is bijgevolg merkwaardig dat u hiervan eerder in uw schriftelijke verklaringen opgesteld op 12/05/2022 geen melding van maakte. U legt ook geen bewijs van deze diefstal voor, hetgeen redelijkerwijze mag verwacht worden aangezien u stelt dat u hiervan aangifte heeft gedaan. Meer nog, het is ook onmogelijk dat u documenten m.b.t. uw huidig verzoek zou hebben kwijtgespeeld in een Brussels treinstation, aangezien u bij aankomst in Zaventem van een vlucht uit Turkije onmiddellijk werd aangehouden en sindsdien eerst in een gevangenis verbleef en later in een gesloten centrum.”*

Gelet op het volstrekt ongeloofwaardige karakter van haar verklaringen in dit verband, treedt de Raad verzoekende partij evenmin bij waar zij meent dat de commissaris-generaal haar had moeten horen over welke documenten in de aktentas zaten. Zij het bovendien herhaald dat verzoekende partij de mogelijkheid had om hierover duiding te geven in haar schriftelijke verklaring, doch deze kans onbenut liet en zelfs geen enkel gewag maakte van het feit dat zij ook nog in het bezit zou zijn geweest van een aktentas met documenten die evenwel werd gestolen.

De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar deze als volgt besluit: *“De vaststelling dat u geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen m.b.t. uw huidig verzoek én u hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondermijnt dan ook reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het relaas dat u nu aanbrengt.”*

2.2.15. Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog haar schriftelijke verklaring d.d. 12 mei 2022 voegt (bijlage 8), wijst de Raad erop dat dit stuk zich reeds in het administratief dossier bevindt (zie administratief dossier, stuk 5, map DVZ) en dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met deze schriftelijke verklaringen. Door louter opnieuw te verwijzen naar deze verklaringen wordt op geen enkele manier *in concreto* afbreuk gedaan aan de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing.

2.2.16. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.17. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7). Tevens blijkt

dat rekening werd gehouden met de schriftelijke verklaringen van verzoekende partij, waarmee zij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen (administratief dossier, stuk 5, map DVZ, schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.18. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT